

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2018/19- 2020/21

(skrajne daty)

1. Podstawowe informacje o przedmiocie/module

Nazwa przedmiotu/ modułu	Pracownia dyplomowa - Pracownia rysunku (MiR)
Kod przedmiotu/ modułu*	1SW34
Wydział (nazwa jednostki prowadzącej kierunek)	Wydział Sztuki
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Wydział Sztuki
Kierunek studiów	Sztuki Wizualne
Poziom kształcenia	Studia pierwszego stopnia
Profil	Ogólnoakademicki
Forma studiów	Studia stacjonarne
Rok i semestr studiów	III rok (5, 6 semestr)
Rodzaj przedmiotu	Kierunkowy
Język wykładowy	polski
Koordynator	dr hab. Jerzy Kierski prof. UR
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	sem. 5: sem. 6:

* - zgodnie z ustaleniami na Wydziale

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt ECTS
5-6				30					24

1.2. Sposób realizacji zajęć

x zajęcia w formie tradycyjnej

☐ zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu /modułu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

egzamin w sem.: 6

2. Wymagania

Studenci uczęszczający do pracowni powinni posługiwać się rysunkiem jako główną dyscypliną w realizacji twórczych zamierzeń. Rysunek jako autonomiczna forma wypowiedzi artystycznej jest tu przestrzenią poszukiwania właściwej koncepcji dla praktycznego wykorzystania w przygotowaniu pracy dyplomowej. Niezwykle przydatne są umiejętności studiowania i interpretacji natury, jej analitycznego i syntetycznego przedstawiania w rysunku. Istotna jest wiedza w zakresie historii sztuki oraz elementów anatomii, jak też doświadczenie w realizacji prac pokrewnych rysunkowi dyscyplin (malarstwo, grafika warsztatowa).

3. Cele, efekty kształcenia , treści Programowe i stosowane metody Dydaktyczne

3.1. Cele przedmiotu/modułu

C1	Kształcenie studentów w zakresie wykorzystywania dyscypliny rysunku jako przestrzeni dla indywidualnych działań twórczych, jak też rozwijanie postawy twórcy aktywnego, poszukującego. Określenie możliwości dysponowania wieloma środkami dla konkretyzacji indywidualnych preferencji twórczych. Nabycie umiejętności kreowania dojrzałej - pod względem formalnym i kontekstualnym – wypowiedzi artystycznej, znajdującej się w określonej relacji pomiędzy różnymi dyscyplinami sztuk plastycznych.
C2	Nabycie wiedzy w zakresie planowania trybu twórczej realizacji, pozwalającej na zindywidualizowanie metod pracy artystycznej i jej poszczególnych aspektów temporalnych.
C3	Przygotowanie do swobodnego korzystania z różnych form pracy artystycznej, jak też definiowania własnego warsztatu rysownika.
C4	Rozwijanie umiejętności planowania i realizacji indywidualnych form prezentacyjnych, problematyzacji zjawisk i odkrywania obszarów twórczych badań, wynikających z poszukiwań praktycznych w pracy artystycznej.
C5	Rozwijanie zdolności anektowania w rysunek aspektów rzeczywistości, swobodnego dialogu z dziedzictwem kultury, wyrażania i interpretacji obserwowanej natury oraz świadomego dysponowania właściwościami wyrazowymi tej dziedziny.
C6	Realizacja programu (zindywidualizowane metody pracy) pozwoli w znaczącym stopniu kształtować postawę kreacyjną studentów. Niezwykle ważnym elementem pracy pedagoga jest rozwijanie predyspozycji danego studenta – przyszłego twórcy, wspomagające postawę krytycznej samooceny oraz szacunku, jak też inspiracji w odniesieniu do innych metod kreacji dostrzeganych w ramach

	pracownianych konfrontacji.
--	-----------------------------

3.2. Efekty kształcenia dla przedmiotu/ modułu (wypełnia koordynator)

EK (efekt kształcenia)	Treść efektu kształcenia zdefiniowanego dla przedmiotu (modułu)	Odniesienie do efektów kierunkowych (KEK)
EK_01	Dobiera właściwe konteksty do konkretnych zagadnień teorii i praktyki w danej dyscyplinie artystycznej; Aranżuje skorelowane z daną problematyką własne rozwiązania twórcze; Planuje adekwatne do studiowanej problematyki techniki rysunkowe uzupełnione o stosowanie technik nietypowych i niekonwencjonalnych, rozwija w ten sposób umiejętność selekcjonowania i kompilacji środków służących uzyskiwaniu pożądanych efektów.	K_W10
EK_02	Rozpoznaje i selekcjonuje zjawiska charakterystyczne dla pracy koncepcyjno-projektowej, nadaje im właściwe proporcje i określa potencjał czasowy poszczególnych etapów. Dostrzega indywidualne cechy wyrazowe zapisu rysunkowego mające specyficzne walory eksponowania poszczególnych etapów w danym procesie, w związku z czym potrafi kategoryzować formy ekspresji (rysunek jako ślad, ciągłość i przenikanie).	K_W12
EK_03	Uzupełnia i uaktualnia wiedzę dotyczącą technik warsztatowych, stara się interpretować ją w sposób kreatywny realizując własne tematy twórcze; Określa właściwe dla siebie środki ekspresji, wybierając z bogatej bazy technicznej najbardziej optymalną sferę elementów warsztatu; Rozpoznaje cechy formalne wynikające z kodu ekspresyjnego i klasyfikuje zjawiska osadzone w przestrzeni kultury.	K_U08
EK_04	Dyskutuje na temat teoretycznych i psychologicznych podstaw i źródeł twórczości własnej oraz grupy tworzącej pracownię; Podejmuje próbę prezentacji własnych poglądów i doświadczeń nabytych w sferze sztuki w sposób świadomy formułując teoretyczne podstawy tworzenia; Poprawnie przeprowadza analizę kompozycji obrazu formułując tezy dotyczące jej interpretacji oraz podejmuje próbę odczytania treści dzieł z obszaru kultury współczesnej i dialogowania z przestrzenią zdefiniowanych pojęć w dyscyplinie rysunku.	K_U12
EK_05	Podejmuje indywidualny dialog z wybranymi aspektami	K_K02

	kultury tworząc konteksty dla własnych poszukiwań twórczych; Wdraża eksperymentalne metody pracy, wykorzystując wiedzę z zakresu dziedziny rysunku, zarówno teoretyczną, jak i praktyczną.	
EK_06	Akceptuje konieczność dokonywania weryfikacji własnych postępów w pracy twórczej na drodze kontynuacji poszukiwań formalnych i ideowych. Organizuje współpracę z innymi studentami w ramach realizacji tematów i projektów artystycznych, służącej konfrontacji własnego postrzegania i wzbogacaniu świadomości twórczej.	K_K06

3.3. Treści programowe (wypełnia koordynator)

Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
<p>Podstawowym założeniem procesu kształcenia w pracowni rysunku jest stymulowanie pracy twórczej studentów wykazujących wyjątkowe efekty w pracy nad kompozycją rysunku, przejawiających świadomość wykorzystywanych form, tematów i metod pracy. W pracowni dyplomowej studenci realizują własną koncepcję rysunku wykorzystując preferowane tematy i motywy oraz stosują wybrane w wyniku konsultacji techniki pracy. Pedagog – zapoznając się z realizacjami studenta wykonanymi w semestrach poprzednich – kieruje jego artystycznym rozwojem. Wprowadzone zagadnienia problemowe są podejmowane w celu wzbogacenia obszarów formalnych i kontekstualnych zestawu dyplomowego oraz są dostosowane do sposobu metod pracy dyplomantów. Tematy realizowane w pracowni dotyczą badania w rysunku natury pojętej szeroko, od analizy jej widzialnych przejawów, przez definiowanie form znaczących do abstrakcyjnego signum. Osobną sferę stanowi pojmowanie dyscypliny rysunku jako przestrzeni konfrontacji interdyscyplinarnych, czemu służą podjęte w ramach ćwiczeń zadania plastycznej interpretacji tekstów literackich o zróżnicowanej formie.</p> <p>Rolą pedagoga jest prowadzenie indywidualizowanych korekt w celu wykształcenia i określenia indywidualnego – charakterystycznego dla każdego dyplomanta rodzaju rysunkowego „pisma”. W proponowanych tematach ćwiczeń są więc takie, które wspomagają poszukiwanie własnego wyrazu ekspresji (ćwiczenia z wykorzystaniem wyobraźni). Analiza dzieł rysunkowych twórców dawnych i współczesnych stwarza możliwość konfrontacji, dialogu z mistrzami tej dyscypliny. Treści programowe zawierają ponadto zadania, które wspomagają proces konkretyzacji formalnej zestawu dyplomowego i sięgają do najbardziej istotnych w historii sztuki tematów i motywów.</p>

3.4. Metody dydaktyczne

Analiza reprodukcji dzieł z dyskusją, elementy wykładu, korekta indywidualna i zbiorowa, realizacja projektów artystycznych, prezentacje multimedialne.

4. Metody i kryteria oceny

4.1 Sposoby weryfikacji efektów kształcenia

Symbol efektu	Metody oceny efektów kształcenia (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Formy zajęć dydaktycznych (w, ćw,)
EK_01	Obserwacja w trakcie zajęć, projekt.	Lab.
EK_02	Omówienie i analiza prac.	Lab.
EK_03	Przegląd rysunków wykonanych poza pracownią.	Lab.
EK_04	Ocena prezentacji z wykorzystaniem technik multimedialnych.	Lab.
EK_05	Przegląd prac, obserwacja w trakcie zajęć.	Lab.
EK_06	Ocena ekspozycji przygotowanej w grupie.	Lab.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Student, który uzyskał ocenę **niedostateczną**: nie spełnia kryteriów określonych wymaganiami wstępnymi; uczestniczył w mniej niż 1/3 ogólnego wymiaru zajęć; nie wykazuje postępu w realizowanych zadaniach; nie wywiązuje się z określonych terminarzem pracowni etapów przygotowania pracy dyplomowej;

Aby uzyskać ocenę dostateczną student powinien: spełniać kryteria określone wymaganiami wstępnymi oraz realizować w stopniu poprawnym przewidziane programem ćwiczenia; poszukiwać nowe rozwiązania formalne i wykazywać umiejętność posługiwania się typowymi dla rysunku technikami; przedstawić w formie zestawu prac właściwy dla danego semestru stopień zaawansowania idei realizacji dyplomowej; uczestniczyć w co najmniej ½ ogólnego wymiaru zajęć;

plus dostateczną: powyższe oraz - nadaje swoim pracom indywidualny wyraz, regularnie prowadzi szkicownik, notując projekty rozwiązań formalnych dla powstającego cyklu prac dyplomowych; wykazuje się znajomością teoretycznych i psychologicznych podstaw oraz źródeł twórczości własnej; jest aktywny podczas zajęć i zaangażowany w realizację zespołowe;

dobrą: definiuje problemy twórcze wykorzystując wypracowane umiejętności warsztatowe, które stanowią punkt wyjścia do określenia indywidualnego języka artystycznego; regularnie wywiązuje się określoną przez prowadzącego metodą zaawansowania w pracę nad dyplomem artystycznym; komentuje i nawiązuje w dyskusji podczas korekt indywidualnych do literatury przedmiotu; uczestniczy w co najmniej 2/3 ogólnego wymiaru zajęć;

plus dobrą: powyższe oraz - samodzielnie definiuje i eksploatuje obszar zjawisk będących podstawą do

realizacji twórczych, świadomie kreując własną pracę artystyczną i nadaje jej interesującą formalnie postać; zdecydowanie wyróżnia się swoją metodą i techniką organizacji warsztatu na tle grupy, stanowiąc indywidualność oraz posiada umiejętność krytycznej samooceny;

bardzo dobrą: wyraża własne opinie w zakresie realizowanych problemów i definiuje praktycznie indywidualny styl zapisu rysunkowego; wykazuje zdecydowane zaangażowanie w pracę nad koncepcją i ostatecznym kształtem dyplomu artystycznego; definiuje formalne i kontekstualne obszary badań twórczych; chętnie podejmuje inicjatywę grupowych działań twórczych, przygotowuje i prezentuje projekty wzbogacające świadomość plastyczną; zapoznał się w wszystkich podanych przez prowadzącego materiałami wchodzącymi w zakres zalecanej literatury; wykazuje się wzorową frekwencją.

5. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia założonych efektów w godzinach oraz punktach ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające planu z studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela:	
Udział w przeglądach grupowych	100
Przygotowanie do zajęć	250
Udział w konsultacjach	100
Godziny niekontaktowe:	
Praca własna studenta	150
Przygotowanie do przeglądu prac	90
SUMA GODZIN	720
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	24

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. Praktyki zawodowe w ramach przedmiotu/ modułu

wymiar godzinowy	Nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	Nie dotyczy

7. Literatura

Literatura podstawowa:

Białostocki J., *Wybór pism estetycznych*, Kraków 2008.

Brogowski L., *Myśli, zmysły i słowa. Rysunek jako uzmysłowienie*. Pismo sztuki. Materiały z sympozjum towarzyszącego I MKR, Wrocław 2000.

Czapski J., *Patrząc*, Kraków 1983.

Eco U. (red.), *Historia piękna*, Poznań 2005.

Gołaszewska M., *Estetyka i antyestetyka*, Warszawa 1984.

Kandyński W., *Punkt i linia a płaszczyzna*, Warszawa 1986.

Sztuka w poszukiwaniu sensu, pod red. Rafała Chyżyńskiego, Jadwigi Jasińskiej, Tadeusza Szkołuta, Lublin 2002.

Literatura uzupełniająca:

Katalogi kolejnych edycji ogólnopolskich i międzynarodowych imprez rysunkowych, pozycje literaturowe z zakresu rysunku w jego ujęciu historycznym i problemowym.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej

Dziekan Wydziału Sztuki
dr hab. Antoni Nikiel prof. UR